

TUNTOSARVI

Nro 40 1985

TUNTOSARVI

Kuulonäkövammaisten lehti
ilmestyy 48 kertaa vuodessa, perjantaisin
Nro 40/85
11. vuosikerta

JULKAISIJA

Näkövammaisten Keskusliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA Orvokki Holopainen
TOIMITTAJA Timo Pietilä

TOIMITUKSEN OSOITE

Näkövammaisten Keskusliitto
Mäkelänkatu 50, 00510 Helsinki
puh. (90) 77041/227

SISÄLLYS

NKL tiedottaa	1
Kuuroille uutiset viittomakielellä	2
Eläintarha makuuhuoneessani	3
Onko hevonen syrjäytetty?	6
Ajankohtaista	8
Ilmoitukset	12
Lukijan palsta	13

TUNTOSARVI

6.12.1985

NKL tiedottaa

Näkövammaisten Keskusliiton ylimääräinen liittokokous 1985 pidettiin lomakoti Onnelassa lauantaina 30.11. Esillä oli vain muutama mutta sitäkin tärkeämpi asia.

Keskusliiton säännöt muutuivat monelta osin ja samalla koko liiton organisaatio muuttui. Uusien sääntöjen mukaan ylin päättävä elin, liittokokous kokoontuu vain joka kolmas vuosi. Tähän asti liittokokous on pidetty joka vuosi. Liittokokouksen edustajat määräytyvät siten, että jokainen jäsenyhdistys lähettää edustajia seuraavasti: yksi edustaja kutakin alkavaa 50 näkövammaista jäsentä kohti, yli 300 jäsenen osalta yksi edustaja kutakin alkavaa 100 näkövammista jäsentä kohti ja yli tuhannen jäsenen osalta yksi edustaja. Edustajat määräytyvät samoin riippumatta siitä onko kyseessä alue- vai toimialayhdistys.

Liittokokous valitsee liittovaltuuston ja hallituksen. Liittovaltuusto on organisaatiossa uusi tulokas. Siihen liittokokous valitsee puheenjohtajan, 24 jäsentä ja viisi varajäsentä. Lisäksi liittokokouksen pöytäkirjamerkinnän mukaan liittovaltuustoon kutsutaan osallistumaan läsnäoloon ja puhumiseen mutta ei äänestyskeutettu edustaja sellaisista jäsenyhdistyksistä, joiden

edustajia ei ole tullut valituksi liittovaltuustoon. Liittovaltuusto kokoontuu ainakin kaksi kertaa vuodessa.

Ylimääräisessä liittokokouksessa hyväksyttiin Keskusliittoon kaksi uuta jäsenyhdistystä. Molemmat ovat alueyhdistyksiä jotka ovat irronneet Savo-Karjalan Sokeat ry:stä. Uudet yhdistykset ovat Mikkelin läänin Näkövammaiset ry. ja Pohjois-Karjalan Näkövammaiset ry. Sen sijaan myös jäsenyyttä hakenut Näkövammaisten Kristillinen yhdistys ry. ei tullut hyväksytyksi. Perusteluna on se, että myös uudistettujen sääntöjen mukaan NKL:oon ei voi kuulua maailmakatsomuksellisesti sitoutunut yhdistys.

Kuuroille uutiset viittomakielellä

Kuuloviesti 11/85

Maailman ensimmäinen kuulovammaisille tarkoitettu viittomakielinen päivälehti ilmestyi Rovaniemellä keskiviikkona, 11. syyskuuta, jolloin alkoivat sosiaaliturvan päivät Rovaniemellä. Päivien teemana oli tänä vuonna tietoyhteiskunnan sosiaaliturva.

Kuulovammaisille lähetetään viittomakielinen kooste päivän lehdestä Rovaniemen kaapeli-tv-verkossa. Sama ohjelma nauhoitetaan ja postitetaan muille Lapissa asuville kuuroille.

Rovaniemen alueella olevat näkövammaiset voivat

kuunnella päivälehensä luettuna kaapeli-tv -verkossa. Puheosuus lähetetään salattuna ja heillä on käytössään »mustat laatikot» eli sekoitetun puheen kuuntelulaitteet. Myös äänilehti postitetaan kasettina muualle Lappiin.

Posti- ja telelaitos toteuttaa kokeilun yhteistyössä vammaisten järjestöjen kanssa. Vammaisten järjestöt vastaavat lehden sisällöstä ja posti- ja telelaitos hoitaa jakelun, joko kaapeli-tv-verkossa tai postitse.

Vammaisten lehti ilmestyy Rovaniemen kaapeli-tv-verkossa sosiaaliturvan päivien aikaan tauottomasti klo 8.00-18.00. Normaalisti lehti lähetetään kaapeli-tv-verkossa iltaisin ja nauhoitettu lähetys uusitaan seuraavana aamuna. Kokeilun aikana on tavoitteena viittomilla ja lukemalla kertoa noin 60 prosenttia päivän lehden sisällöstä. Rovaniemellä ja ympäristössä pysyy kaapeli-tv lähetyksiä seuraamaan noin 25.000 ihmistä eli noin 12.000 taloutta. Uuden palvelun piiriin kuuluvia vammaisia lasketaan olevan tällä alueella lähes 200.

Eläintarha makuuhuoneessani

Olenkohan muistanut teille kertoakaan, että meidän »perheenjäsenemme» kani Nöpö Pirhonen kuoli viime talvena, tarkemmin 14.1.85. Kani sairasti kokonaisen

Kani on kovasti ilmeikäs liikkueessaan pitkin korvineen. Eikä ole kovin tyhmäkään. Tässä eräänä iltana minua taas kovasti nauratti sen kummellukset. Susu keikkui sohvalla tyynyn päällä ja tyyny alkoi liukua alas. Niin siinä kävi, että Susu tippui selälleen lattialle ja tyyny siihen päälle. Nostin tyynyn takaisin sohvalle ja Susu jäi istumaan lattialle ja tuijotti aktiivisesti (keskittyneesti) pää kallellaan tyynyä aivan kuin olisi miettinyt missä meni vikaan.

Sen minä tahdon vaan sanoa, että tehköön vain tuhojaan kyllä minä kestan sen. En poiskaakaan antaisi ja jos kuolee niin iso itku taas tulee.

Mainittakoon vielä, että Pian ihottuma hävisi marsun myötä. Kani ei ole aiheuttanut siinä suhteessa mitään ongelmia.

Tuija Pirhonen

Onko hevonen syrjäytetty?

Eero Jäntere

Vuosikymmeniä sitten hevonen oli tuiki tärkeä maataloudessa, muuta myös teollisuuspaikkakunnilla oli hevosella paljon käyttöä.

Nyt elämme koneiden aikakautta. Koneet ovat tulleet ihmisen avuksi syrjäyttäen hevosen. Ennen hevonen oli isännälle hyvä työtoveri ja ystävä, mutta nyt työskennellään koneiden kanssa.

Vuosina 1928-1935 kuljettivat suuret kontit korkealla ilmassa paksuja vajereita pitkin purua Hallan sahalta Hietasen sahalle kesäisin. Mutta kun meri jäätty talvella, pääsivät Karhulan hevosten omistajat purunajoon Hallan sahalle. Heillä oli suuret laatikot reessä, joilla he kuljettivat purua jäätä pitkin Hallan sahalla Hietasen sahalle. Sitä työtä riitti koko talveksi niin kauan kuin jäät kantoivat.

Vaarillani oli myös hevonen, jolla hän kävi purunajossa talvisin. Minä olin vasta 6-vuotias, kun pääsin ensi kerran vaarin kanssa purunajoon. Oli jännittävää istua purukuorman päällä, kun vaari vei kuormaa jäätä pitkin ja kuorman tyhjennettyään jälleen kiirehti hakemaan uutta lastia. Joskus pelkäsin hevosen putoavan mereen, mutta vaari rohkaisi minua sanoen: »Kyllä jää kestää.»

Vielä Kouluvuosinani kävin vaarin kanssa purunajossa. Läksyt luettuani ja jotain syötyäni kiirehdin vaarin pihaan, ja niin lähdimme vaarin kanssa purureellä ajelemaan. Ilta oli usein kulunut jo pitkälle, kun vaari lähetti minut kotiin. Vielä talvella 1934 kävi vaarini purunajossa, ja niin oli hänellä taas turvattu toimeentulo talven aikana. Tunsin itseni onnelliseksi saadessani istua vaarin vieressä purukuorman päällä tai tyhjässä reessä hevosen porhaltaessa laukkaa jäällä. Muistan aina ilolla niitä aikoja.

Niitä aikoja eivät monet muista; kuinka jokapäiväinen leipä oli raskaan työn takana. Silloin monet hevosen omistajat olivat onnellisia, kun saivat hevosen avulla ansaita turvatun toimeentulonsa. Se aika on jäänyt jo historiaan.

kuukauden kunnes viimein kuoli kovasti laihuneena. Itku oli suuri meidän perheessämme, olihan Nöpö meillä peräti 4 vuotta. Aiheutti paljon tuhoa ja tyttäreni Pia nimittelikin kania »pirttituholaiseksi». Meillä ei nimittäin ole yhtään täysin ehjää lakanaa, tyynyliinaa eikä peittoa. Puhumattakaan räsymatoista, jotka ovat vallan hapsuttomia. TV-johdot uusittiin kerran ja puhelimen johto kaksi kertaa. Joka tapauksessa itkimme kovasti Nöpön kuolemaa, meille kun Nöpö ei ollut kotieläin vaan ihan tärkeä perheenjäsen. Nöpö osasi vaatia hellyyttä ja huomiota ja sai kyllä molempia. Jollei saanut pomppi heti pahantekoon.

Kaksi viikkoa Nöpön jälkeen Pia toi lupaa kysymättä meille marsun nimeltään Mikki. Päätin, että tuohon eläimeen en enää kiinny, kun menetys kerran koskee niin kovasti. Neljän viikon aikana Pialle kehittyi niin paha ihottuma, että meidän oli aivan pakko luopua marsusta.

Vappupäivänä Pia toi kotiin hiiren. Luitte aivan oikein HIIREN. Se on mustavalkoinen tanssihiiri ja muuten aivan vaivaton eläin, paitsi että se juoksee kaiken yötä juoksupyörässään ja rapistelee yms. ja kaiken lisäksi vielä minun makuuhuoneessani.

Eikä tässä vielä tarpeeksi. Elokuun 24. päivänä eli päivälleen 7 kk Nöpön kuoleman jälkeen ostimme uuden kanin. Olemme tietenkin kovasti joutuneet selittelemään tuttaville uuden kanin ottoa. Minun selitykseni on, ettei minulla missään tapauksessa ollut rahaa ostaa kaikkia uusia liinavaatteita, mattoja ja sohvaa ja nojatuolia. Halvemmaksi tuli ottaa uusi kani, se ei

maksanut kuin 150,00 markkaa.

No niin. Tämä uusi perheenjäsen on vaihteeksi tytön tyyppiä ja nimeltään Susanna, kutsutaan Susuksi. Onkin muuten mahdottoman villi tyttölapsi, huomattavasti vilkkaampi kuin edeltäjänsä. Susu on noin 5 kuukauden ikäinen ja kahdessa viikossa se tutustui meihin ja otti meidät myös omakseen. Nukkuu tietenkin minun kanssani. Pitää myös huolen minun puhtaudestani. Pesee kasvoni joka ilta ja niin tarkkaan että tuntuu joskus kuin kulmakarvatkin lähtisivät juuri-neen ja hiukset päästäni myös. Se aivan ilmeisesti hoitaa minun »turkkiani» niinkuin omaa turkkiansakin. Kanihan pitää tarkan huolen puhtaudestaan. Mahtaa se Susu itsekseen ihmetellä minun turkkini vähyyttä tässä yläpäässäni, kasvoissani kun ei kovin paljon karvoja ole. Muutenkin tämä tytön tyyppiä on täysin »huonesiisti», tekee asiansa vain häkkiinsä. Häkissä kani ei muuten olekaan kuin asioidessaan. Eikä ne häkin lukot sitä pitelekkään, se osaa nimittäin aukaista ne.

Tuhoa Susu saa aikaiseksi yhtä paljon kuin edellisenkin. Kudoin kangaspuilla kesälomallani uudet räsymatot keittiöön. Toisessa matossa on jo kaksi isoa reikää. TV-johdot on taas kertaalleen uusittu. Ja niir edelleen.

Vaan on se ihana seuralainen. Pialla on jo oma menonsa ja poikakaverinsa. Nyt minunkaan ei tarvitse yksin iltoja istua kun minulla on Susu. Vaatii munulta kaiken liikenevän ajan ja huomion. Mutta kyllä on mukava seurata sen juoksentelemista ja pomppimista

massa lahjusjutussa vangittu Tampereen terveysviraston hallintojohtaja Martti Hussi.

Helsingin Sanomat 23. ja 26. 11.

Työmarkkinoiden pelisäännöistä sopu

Työmarkkinajärjestöjen työntekijäpuolen SAK:n ja työntantajapuolen STK:n välillä syntyi sopimus työelämässä noudatettavista pelisäännöistä. Nyt sovittiin mm. siitä, että työntekijöiden irtisanomisaika pitenee ja irtisanotulle taataan parempi toimeentulo kuin tähän asti. Pelisääntökiista on hirtänyt työmarkkinaosapuolten mieliä jo parin vuoden ajan. Työntekijöiden mielestä työntekijä on ollut vailla riittävää turvaa silloin kun työnantaja on irtisanonut työntekijän. Nyt syntyneen sopimuksen myötä työntekijän irtisanominen tulee entistä vaikeammaksi ja näin työntekijän työsuhteturva paranee.

Pitäisikö keinohedelmöitetyn lapsen saada tietää isänsä henkilöllisyys?

Uuden tekniikan myötä on tullut entistä useammin mahdolliseksi auttaa lapsettomia, lapsen haluavia pariskuntia. Nainen voidaan hedelmöittää keinotekoisesti. Jos hänen oman miehensä sperma ei ole he-

delmöttämiskelpoista, voidaan ottaa erityisestä spermapankista jonkin toisen miehen spermaa ja hedelmöittää sillä nainen.

Nyt keskustellaan siitä, pitäisikö tällä tavalla syntyneen lapsen saada tietää hänen äitinsä hedelmöittyneen mihen henkilöllisyys. Tällä hetkellä Suomessa on noin 50 edellä kuvatulla tavalla keinohedelmöityksen avulla syntyntä lasta. Heidän oikeudestaan tietää siemennesteen luovuttaneen (biologisen) isänsä henkilöllisyys ollaan kahta mieltä: toiset puolesta ja toiset vastaan.

Keinohedelmötystä pohtinut työryhmä oli sitä mieltä, että isän henkilöllisyyttä ei tulisi paljastaa lapselle. Nyt tuohon mietintöön lausuvat myös muut asiantuntijaryhmät mielipiteensä.

Lääketieteelliset tiedekunnat yliopistoissa vastustavat isän paljastamista, samoin tekee Suomen Lääkäriliitto, Gynekologiliitto ja Väestöliitto.

Päinvastaista mieltä ovat erilaiset lastensuojelujärjestöt kuten esimerkiksi Pelastakaa Lapset ry, Lastensuojeluliitto ja Mannerheimin Lastensuojeluliitto. Myös evankelisluterilainen kirkkomme puolustaa lapsen oikeutta saada tietää isänsä nimi.

Biologisen isän paljastamista vastustavat perustelevat kantaansa mm. sillä, että Suomessa kävisi samalla tavoin kuin Ruotsissa kävi. Siellä lapselle säädettiin oikeus saada selville biologisen isänsä nimi. Heti tämän päätöksen jälkeen aiemmin spermaa spermapankkiin luovuttaneet miehet lopettivat luovuttamisen. Louvuttajat halusivat pysyä nimettöminä.

AJANKOHTAISTA

Jälleen suuria yrityskauppoja

Yhdyspankki (SYP) kokoaa huonosti menestyviä omistuksessaan olevia yrityksiä yhteen. 26.11. tehdyl-
lä kaupalla Lahdessa toimiva Asko OY, jonka suurin
omistaja SYP on, osti Finlaysonin osake-enemmistön.
Finlayson on tekstiilejä ja muoviputkia valmistava yri-
tys. Finlaysonin tehtaات toimivat Tampereella ja Fors-
sassa.

Finlayson on ollut taloudellisissa vaikeuksissa jo
usean vuoden ajan. Samaan yritysryppäaseen ovat
tulossa tietävästi vielä Suomen Trikoو sekä Nanso.
Tämän jälkeen yritykset työllistävät kaikkiaan 12.000
työntekijää.

SYP:n uudet yritysostot ovat ilmeisesti samalla
myös vastaisku SKOP-pankille, joka on viime aikoina
hankkinut Finlaysonin osakkeita omistukseensa. SYP
pelkäsi, että SKOP yrittää kaapata vallan Finlaysonis-
sa.

SYP ryhtyy nyt uudessa Suur-Askossa todennäköi-
sesti karsimaan kannattamattomia toimintoja. Odotet-
tavissa on, että työntekijöitä tullaan irtisanomaan näi-
den uusien järjestelyiden myötä.

Uusi Suomi 27.11.

Kiista Helsingissä: Lakkautetaanko 12 lukiota?

Kaikkiaan 12 lukion oppilaat ja opettajat osoittivat
26.11. mieltään Helsingissä lukuiensa lakkauttamis-
ta vastaan. Helsingin koululautakunta on esittänyt, et-
tä oppilaiden vähenemisen vuoksi tulisi kaikkiaan 12
lukiota lakkauttaa lähivuosien aikana. Näin ollen joka
neljäs lukio on saamassa lakkautustuomion.

Helsingin koululautakunta on nyt pyytänut kouluvi-
rastoا selvittämään, mihin muihin lukioihin nyt yläas-
teella olevat oppilaat voitaisiin muutaman vuoden ku-
luttua sijoittaa. Lisäksi kouluviraston tulee perustella
jokaisen kahdentoista lukion lakkauttaminen erikseen.

Helsingin Sanomat 27.11.

Noppajutussa lisää vangittuja

Poliisi on vanginnut Tampereen entisen kaupungin-
johtajan Pekka Paavolan. Poliisi epäilee hänen otta-
neen vastaan lahjuksia. Lain mukaan virkamies ei saa
ottaa vastaan lahjuksia kenenltäkään. Ennen vangit-
semistaan Paavola ehti olla pidätettynä täydet lain
sallimat 17 vrk. Myös Noppa-rakennusyhtiön entinen
toimitusjohtaja Pauli Kemmo on vangittu. Hänen
epäillaan puolestaan antaneen lahjuksia virkamiehille
sekä sosiaalidemokraattiselle puolueelle.

Poliisi epäilee, että Noppa on rahalahjuksin saanut
itselleen edulliset asemakaavat Tampereen Linnain-
maan ja Amurin kaupunginosissa. Aiemmin on sa-

Myös lapsen kokema järkytys voi olla liian suuri jos hänelle kerrotaan, ettei hänen isänsä olekaan hänen oikea isänsä.

Puolustajat sanovat taas, että ihmisellä tulee olla oikeus tietää juurensa. Lisäksi julkistamalla isän nimi voitaisiin estää sukulaisten välinen suvun jatkaminen. Tällä tavoin poistuisi vaara, että kahden toisilleen sukua olevien ihmisten perinnölliset sairaudet eivät siirry lapseen.

Suomen Kuvalehti 22.11.

Ilmoitukset

KALEVI KUIKANMÄEN uusi osoite on: Muittari, 43220 MAHLU.

Kuopion kuulonäkövammaisten kerhon pikkujoulu pidetään tiistaina 17.12.85 klo 12.00-15.00 os.: Kuninkaankatu 24 A. Pieni paketti (arvo noin 5 mk) mukaan. TERVETULO!

Risto Manninen

Lukijan palsta

Ensimmäiset lukijakirjeet yhdistyksen pikkujoulusta ovat tulleet toimitukseen. Kuvauksista päätelleen hauskaa riitti.

Kuurosokeiden pikkujoulu Aulangolla

Minun nimeni on Juha-Pekka Harrinvirta. Lauantaiaamuna lähdin kuurosokeiden pikkujouluun. Istuin Markun vieressä bussissa ja viitoimme paljon. Kello 11.00 olimme perillä Hämeenlinnan Aulangolla. Kahdelta-toista joimme kahvit ja minun vieressäni istui oma tulkkini Ulla Myllymäki. Kahvin jälkeen oli kolme tuntia vapaata. Kävelin ja katselin uimahallia ja muita paikkoja. Minä juttelin muiden kuurosokeiden ja tulkkien kanssa. Katselin, kun pojat pelasivat rahapelejä automaateilla. Kello kuusi oli jouluateria. Sen jälkeen lauloimme ja katselimme näytelmää. Joulupukki jakoi lahjoja. Illalla tanssin Ullan ja Birgitin kanssa. Minä kuulin hyvin musiikin. Oli mukavaa.

Sunnuntaina menin puoli yhdeksän syömään aamupalaa. Oli hyvää ruokaa. Syönnin jälkeen lähdimme kävelemään puistoon raikkaaseen ilmaan. Näin yhden talon edessä kaksi miestä seisomassa haarniskoihin pukeutuneina. Kävelin tornin luo ja siellä oli paljon portaita. Talviaikana kahvila oli kiinni. Huusin ja ääneni tuli takaisin kaikuna. Kallion vieressä näin yhden ison kivistä karhun ja kolme poikasta. Rauno seisoi karhun luona ja tunnusteli sitä. Leikimme Ullan kanssa, että karhu söi Ullan sormet. Ulla ei voisi enää viitoa. Kävelimme takaisin hotelliin ja rullasuksihiitäjä

tuli vastaan. Söin, pakkasin tavarani ja kello puoli kaksi lähdimme bussilla takaisin näkövammaisten ammattikoululle.

Juha-Pekka viittoi ja kertomuksen kirjasi tulkki Hanna-Leena Rissanen.

Aulangon aalloilla

Taas tuli henki päälle ja mä päätin lähteä vähän livohkaan, pois kotiaarestista, jossa mä olen ollut sitten kesäreissun. Tosin ihan omasta vapaasta tahdostani. Mä häivyin komiasti oikein komialla hovikuskill ja vielä komiammalla esiliinalla varustettuna, niin meinaan vaan, että juhlimahan.

No, perillehän tultihin oikein rapun etehen, auton ovetkin aukeni vähän yskäisemällä. Vaan oli hieno palvelu kulkurille, katsos olihan mulla valkoinen paita.

Kaiken sen tulokohinan päälle päästiin iltaohjelmaan ja mä ihan vahingossa ajauduin siinä vähän laulamahan ja muuta haastelemaan. Ei se nyt mitään, mutta kun mä selvisin pois sieltä, niin mulla oli pieniä punaisia sieviä läiskiä otsalla ja poskessa, oli leuassa ja oli paidan kauluksessa, Perhanan plikka! Seuraavan kerran mä ostan luita purtavaksi sille etelän helmelle, juu, pihkuna sen mä teen.

Oilhan ne vähä makeita, joten mun ei tarvinnut sokeria yhtään lisätä.

Sitten alako se parkettipyörähtely. No essua vietiin heti vierestä, vaikka sen piti olla, että mä vien. No mitäs, mä nappasin heti vieressä olevan. Katos mulla oli siinä kahta puolta voita leivällä. Se nimittäin sopii mul-

le. On vara valita.

Siinä jossain välissä mä sitten pääsin karkuun es-sulta ja istuin ihan muualle. Piti ruvetä vähän niinkuirjutteluun, mutta pipariksi meni. Sussu vietiin just kun mä meinasin alottaa ja mä jäin, kuin nalli kalliolle. Kyllä piti olla keho tuuri, voi pihkuna.

No se esiliina hoksasi, että mä olin karannut ja haketi takaisin omalle paikalleni.

Mä lainaan kissalan pojilta kruunun kihlat ja pistärsen plikan niillä kiinni omaan käteeni ja essun mä köytän tuoliin, jottei se kuule mitä mä oikein höpisen.

No sattuhan sitä, eipä silti. Olihan mulla hyvä viuhka. Aina kerkesin pois pöydästä, joten ei mulla mitään hätää ollut. Olihan sitä kiva käydä vyötäröä mittaa-massa parketilla. Ihan sopivia olivat noin niinkuirminkkiturkkia ajatellen, joten ottakaas pojat onkeen.

Sitten alako tulla jo ikävä petiinkin. Sinne mä pääsin oikein nätisti. Ei siinä mitään, mutta voi pihkuna korsukaveri oli nyrjäyttänyt koipensa. Veti hirttä soh-valla. Virkosihan se siitä, kun alako ääniä kuulumaan mitäs muuta kuin jutturihi pystyyn. Pideltiin yö tai pa-remminkin kuutamo kokousta aamun tunneille asti. Siinä nelisen tunnin nukkumisen jälkeen mä heräsin. Oli hieno virkeä olo. Koetin tuolta vasemmalta puolelrintaa sydämen kohdalta hiljaa tunnustellen, olikisiellä Amarin nuolia montakin. Ei ollut, mutta aluspaitaoli ihan karrelle kärähtänyt. Siellä roihusi vielä. Vilkaisin kaveria ja kuulkaa, se pihkuna unelmoi. Mä päätin lopettaa sen just ja nykäisin »Orpopojan valsisin» j-siihen se sitten heräsikin. Se kokous jatkui taas ja lys-tiä oli. Aamulenkin ja ruokailun jälkeen olikin sitte

taas pikainen lähtö. Hiljaa kuin lammen laine lipui hotellin pihalle taas tuo komia Volvo turbo. Yhtä hiljaa alkoi kotimatka. Ikävä hiipi puseroon. Monet hyvästit jäi jättämättä. Tulkille työ kutsui ja minulle kotimatka, joten ei voinut jäädä odottamaan. Tapaamme vielä, joten ei hyvästellä.

Mä pääsin oikein viksusti kotiin ja suoraan kahvipöytään. Katos on kaksi nättiä tyttöä oottamassa kotiin hummailureissulta. Vääpelä itte oli jossain kokouksessa, joten eihän mulla mitään hätää ollut sen pienen punaisen pläntin takia, joka mulle muistoksi jäi paitaan. Ei tarvinnut maistella lihapullia kynnen kanssa. Kahvee oli paljo parempaa.

Mä olen rehellinen, kyllä mä tunnustin heti, että etelän helmet pussasi, mutta se oli mullekin loppuun saakka yllätys ennenkuin mä hoksasin, että se kuului rooliin, josta mä en oikein tiennyt ite paljon mitään.

Ensi kerralla mulla onkin sitten kruununkihlat, köytä, luita, savunaaamari, minkkiturkki, haitari ja ryysyt sekä se pusuhöylä. Se oli kuulemma valttia, joten pitää sitten pistää naamari päähän ja ihan vaan karvainen nahkapaita päälle.

Näin siinä pojaat käy, kun kulkuri taas lähtee tästä tuulettumaan tyttöparveen. Vaikka ei sen puoleen, johan mä sanoin, että kauniisti mä niitä aina pidän, ihan kuin kukkaa kämmenellä. Ja sillä lailla.

Näin päättyi iloinen ja pirteän hauska pikkujoulu hotelli Aulangolla »aivan juuri kuin lammen laine».

Iloisin terveisin
Ossi Rajala